

de to forslag under den fortsatte diskussion om nedrustningsspørgsmålet vil blive underkastet indgående undersøgelse.

Vi må indrømme, at de detaljerede og langvarige ekspertdrøftelser, som har fundet sted i årene siden 1945 om nedrustningsspørgsmålet, kun har ført til beskedne resultater. Jeg er enig med min højtærede ven og kollega fra Norge i, at en pragmatisk fremgangsmåde har visse fordele, og at de politiske og tekniske drøftelser om forskellige sider af nedrustningsspørgsmålet, som allerede foregår, naturligvis bør fortsættes.

Det er imidlertid meget vel muligt, at vi nu har nået et punkt, hvor beslutninger om hovedprincipperne vedrørende nedrustning og kontrolforanstaltninger er nødvendige og bør træffes på højeste plan.

Det er den danske regerings opfattelse, at særlig opmærksomhed bør vies spørgsmålet om kontrolleret indstilling af atomforsøg. Vi føler, at indstilling af sådanne forsøg kunne medvirke til at fremme afspænding og samtidig — ved at forhindre en forøgelse af faren ved radioaktiv stråling — ville have stor indflydelse på folkenes sikkerhedsfølelse. Det er derfor med tilfredshed, vi har bemærket, at der ikke er blevet foretaget forsøg i næsten et år.

Ud over nedrustningsspørgsmålet er der adskillige andre internationale problemer af afgørende betydning. Bestræbelserne på at nå frem til en løsning på alle disse problemer vil, føler jeg mig overbevist om, vinde ved personlige samtaler på højt niveau. Det er vor overbevisning, at man meget omhyggeligt bør undersøge muligheden for at skabe et grundlag for afholdelse af en topkonference til at beskæftige sig med disse problemer. Vi synes, at dette vil være en naturlig videreførelse af de forskellige samtaler, som for tiden foregår eller fornylig har fundet sted på højeste plan.

Vi går ud fra, at Berlin-spørgsmålet ville blive et hovedemne på dagsordenen for en topkonference. Hvis vi ikke tager fejl, nåede udenrigsministrene i løbet af denne sommers langvarige drøftelser i Genève så langt, som det var muligt, med disse problemer. Visse vigtige spørgsmål er stadig uløste, og disse problemer kunne måske finde deres løsning på et topmøde.

Jeg vil nu gerne fremsætte nogle bemærkninger om situationen i Det mellemste

Østen. Med de udtalelser i tankerne, som adskillige delegerede allerede har fremsat, vil jeg gerne udtale, at den danske regering støtter princippet om fri passage gennem Suezkanalen for skibe og ladninger af alle nationaliteter. Det er velkendt, at et dansk skib i udenlandsk charter, „Inge Tofft“, siden maj i år har været tilbageholdt ved indsejlingen til kanalen. Vi håber meget, at De Forenede Nationers fortsatte bestræbelser i en nær fremtid vil bidrage til en tilfredsstillende løsning.

I betragtning af den vægt, der må lægges på politisk stabilitet i Det mellemste Østen, vil jeg gerne fremføre den tanke, at det arbejde, som indtil nu er blevet udført af UNRWA, ikke alene er af humanitær karakter, men at det samtidig har politisk betydning. Vi finder det derfor afgørende, at denne organisation sættes i stand til at fortsætte sine bestræbelser i en vis periode også efter udløbet i 1960 af dets nuværende kommissorium. Denne periode bør udnyttes til at søge en endelig løsning på flygtningespørgsmålet i Det mellemste Østen.

Sideløbende med de direkte implicerede regerings bestræbelser har De Forenede Nationers og generalsekretærens indsats bidraget væsentligt til at fremme en udvikling henimod større stabilitet i Det mellemste Østen. I denne forbindelse er der også grund til at omtale den betydning, tilstedeværelsen af FN-styrker i en del af området har. I sin beretning om UNEF-styrken udtaler generalsekretæren, at opretholdelsen af fredelige tilstande langs hele linjen mellem Ægypten og Israel i ikke ringe omfang må tilskrives tilstedeværelsen af denne fredsstyrke. På denne baggrund nævner jeg med tilfredshed, at Danmark gennem sin deltagelse med et kontingent i UNEF har været i stand til sammen med andre lande inden for FNs rammer at bidrage til opfyldelsen af et af de væsentligste formål i De Forenede Nationers pagt.

Det er den danske regerings hensigt fortsat at støtte disse bestræbelser. Vi stoler på, at problemerne vedrørende fordelingen af den økonomiske byrde vil blive løst under kommende drøftelser på denne samling.

Efter vor opfattelse har UNEF haft en så betydelig succes, at der er grund til alvorligt at overveje i det mindste visse